

Sygn. akt IC 2120/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Joanna Kończyk

Protokolant: E. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 stycznia 2016 r. w S. sprawy

z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko S. J.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 2120/15

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W., reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o zasądzenie od pozwanego S. J. kwoty 4.293,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu (04.09.2014 r.) do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany zawarł z (...) Bank S.A. w dniu 04.01.2008 r. umowę na podstawie której strona pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Strona pozwana pomimo upływu wyznaczonego terminu nie dokonała zapłaty, wobec czego w dniu 02.04.2014 r. (...) Bank S.A. zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności. Zadłużenie strony pozwanej stanowiące wartość przedmiotu sporu wynosi 4293,92 zł, w tym należność główna w wysokości 2485,25 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 1808,67 zł, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy odpowiednio do niezapłaconej kwoty należności głównej wynikającej ze wskazanej wyżej umowy oraz odsetki ustawowe naliczane przez stronę powodową. Dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciężącego na stronie pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda.

Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w (...) nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 27 listopada 2014 r., sygn. I Nc 4918/14 orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Nakaz zapłaty został zaskarżony sprzeciwem przez opiekuna prawnego pozwanego S. J., który wniósł o oddalenie powództwa w całości. Opiekun prawny pozwanego wskazał, że pozwany jest całkowicie ubezwłasnowolniony i z uwagi na stan swojego zdrowia od 22.05.2009 r. przebywa w Domu Pomocy Społecznej. Pobiera świadczenie emerytalne w

wysokości 1358,12 zł, które nie pozwala na zaspokojenie jego potrzeb. Na pozwanym ciąży znaczne zadłużenie, którego wyegzekwowanie jest niemożliwe, gdyż nie posiada on żadnego majątku ruchomego i nieruchomości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 kwietnia 2014 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. zawarł z Prokura Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. umowę sprzedaży wierzytelności wymienionych w Załączniku nr 1A oraz Załączniku nr 18, zakwalifikowanych zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz.U. nr 235 poz. 1589 ze zm) jako „stracone”, których należność Bank na podstawie przepisów obowiązującego prawa i wewnętrznych regulacji spisał z bilansu Banku, a Kupujący zdecydował o zakupie od Banku tych wierzytelności

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 8-11.

W dniu 28 sierpnia 2014 r. Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wystawił wyciąg ze swoich ksiąg rachunkowych, w których stwierdził, iż w dniu 2 kwietnia 2014 r. nabył od S. (...) wierzytelność wobec dłużnika S. J. wynikającą z umowy pożyczki z dnia 04.01. (...), która na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 4293,92zł i na którą składała się należność główna w kwocie 2485,25zł, odsetki 1808,67 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

W świetle przedstawionych przez pozwanego dokumentów załączonych do pozwu przytoczone w pozwie twierdzenia co do istnienia roszczenia i jego wysokości budzą uzasadnione wątpliwości co do ich prawdziwości. Przede wszystkim z przedstawionego przez pełnomocnika powoda, poświadczonego za zgodność z oryginałem dokumentu umowy sprzedaży wierzytelności nie wynika, by powód nabył od (...) Bank S.A. we W. wierzytelność wobec pozwanego. Zwrócić uwagę należy, iż umowa cesji, zgodnie z § 5.2, została zawarta pod warunkiem zawieszającym zapłaty (art. 89 kc), przy czym dopuszczalność takiego warunku została zaakceptowana w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który dopuścił uzależnienie skutków czynności prawnej od uiszczenia w terminie zabezpieczonego długu i wskazał, że o ile złożenie oświadczenia woli byłoby z pewnością zależne całkowicie od woli dłużnika, o tyle takiej zależności nie można przypisać zapłacie długu; na możliwość spełnienia świadczenia pieniężnego wpływać mogą bowiem także inne czynniki niż wola dłużnika, co pozwala przyjąć, że spełnienie świadczenia jest zdarzeniem przyszłym i niepewnym. (por. sygn. III CKN 748/00, OSNC 2003, nr 3, poz. 33). Powód nie załączył dowodu zapłaty, by wykazać, że przedłożona przez niego umowa cesji wywołała skutek rozporządzający.

Z kolei wystawiony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda jest jedynie dokumentem prywatnym. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 25 lipca 2011 r., P 1/10 (Dz. U. Nr 152, poz. 900) uznał bowiem treść art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych w części, w jakiej nadaje on moc prawną dokumentu urzędowego wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, za niezgodny z art. 2, 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji. Wobec tego ten dokument w niniejszym postępowaniu ma jedynie moc dokumentu prywatnego w myśl art. 245 kpc. Formalna moc dowodowa dokumentu prywatnego wyraża się w tym, że zawarte w nim oświadczenie pochodzi od osoby, która złożyła podpis na dokumencie, jednakże nie rozciąga się ona na okoliczności towarzyszące złożeniu oświadczenia. Nie przesądza ona sama przez się o mocy materialnej dokumentu (kwestii jego ważności, skuteczności, a także prawdziwości). Dokument prywatny nie jest więc dowodem rzeczywistego stanu rzeczy. Co więcej wysokość zadłużenia pozwanego wskazana w wyciągu z załącznika do umowy cesji (k. 12) jest inna niż w wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda (k.7). W wyciągu z załącznika z umowy cesji wynika, że wysokość odsetek wynosiła w chwili zawarcia umowy cesji 288,35 zł, podczas gdy w wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda jako wysokość odsetek wskazano kwotę 1808,67 zł.

Fachowy pełnomocnik powoda przedłożył jedynie niepotwierdzoną za zgodność z oryginałem kserokopię umowy o kredyt gotówkowy z dnia 04.01.2008 r. (k. 57-58), jako pozwany miał zawrzeć z (...) Bank (...) S.A. we W.. Dla uznania

kserokopii za dokument, świadczący o istnieniu oryginału o odwzorowanej w niej treści, niezbędne jest oświadczenie o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Takim oświadczeniem będzie umieszczone na kserokopii i zaopatrzone podpisem poświadczenie zgodności kserokopii z oryginałem. Dopiero wtedy można uznać kserokopię za dokument świadczący o istnieniu oryginału o treści i formie w niej odwzorowanej.(por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 06.05.2014 r., sygn. III Aua 298/14, publ. www.orzeczenia.ms.gov.pl). Nie sposób zatem ustalić w oparciu o przedłożone przez powoda dokumenty, czy pozwany rzeczywiście zawarł umowę z (...) Bank S.A., co było jej przedmiotem, jakie były jej warunki, czy została wypowiedziana, od kiedy były naliczane odsetki i jakie miały one charakter. Dokument umowy z której miałyby wynikać dochodzona przez powoda wierzytelność w ogóle nie został przedłożony. Z żadnych dokumentów nie wynika również, by (...) Bank S.A. był powiązany z (...) Bank (...) S.A.

Wobec powyższego, stwierdzić należy, że twierdzenia powoda, iż nabył od (...) Bank S.A. w e W. wierzytelność wobec pozwanego w kwocie dochodzonej pozwem, w świetle załączonych do pozwu dokumentów prywatnych budzą poważne i uzasadnione wątpliwości. Podkreślić należy, że powód, jako podmiot profesjonalnie zajmujący się obrotem wierzytelnościami powinien wnosząc pozew do Sądu, załączyć na poparcie swych twierdzeń takie dokumenty, by wynikało z nich istnienie roszczenia co do zasady i wysokości.

Uwzględniając powyższe rozważania Sąd na podstawie art. 6 k.c. oddalił powództwo.